

учаваше по съборища-та имъ, и ся про-
 16 славяваше отъ всички-тъ. И дойде въ
 Назаретъ, дѣто бѣше отхраниенъ, и влѣзе
 по обычай-тъ си въ съборище-то ежб-
 17 ботенъ день, и станъ да чете. И подадо-
 хъ му книгъ-тъ на пророка Исая; и
 18 като разгърнъ книгъ-тъ намери това мѣ-
 сто, дѣто бѣ писано: „Духъ Господень е
 на мене; защото моя помаза да благовъ-
 ствувамъ на сиромасы-тъ; проводи мя да
 исцѣлю съкрушенны-тъ сърдцемъ, да про-
 повѣдамъ на плѣнницы-тъ освобождение
 и на слѣпы-тъ прогледѣніе, да поуж
 19 угнѣнены-тъ въ свободу, да проповѣдамъ
 20 благопріятнъ-тъ Господиъ годинъ. И
 като сгнъ книгъ-тъ, даде ѣх на слугъ-
 тѣ и сѣднъ; а очи-тъ на всички-тъ въ
 21 съборище-то бѣхъ ся взрѣли въ него. И
 начнъ да имъ говори: Днесъ ся исполъ
 22 ни това писаніе во ваши-тъ уши. И всич-
 кы му засвидѣтелствувахъ, и чудѣхъ
 ся за словеса-та на благодать-тъ що из-
 лѣзувахъ изъ уста-та му, и думахъ:
 23 „Не е ли тоѣзи сынъ-тъ Іосифовъ? И ре-
 че имъ: Безъ друго ще ми кажете тѣзи
 притчъ: Лѣкарь, исцѣри ся самъ си;
 което смы чули че е станалъ въ Ка-
 пернаумъ, стори и тука въ отечество-то
 24 си. И пакъ рече: Истинъ ви казувамъ,
 че никой пророкъ не е пріятъ въ отече-
 25 ство-то си. И наистинъ ви говорѣхъ, мно-
 го вдовицы бѣхъ въ Израиль во врѣме-
 то на Іліѣ, когато ся затвори небе-то
 три години и шесть мѣсеца, въ което
 26 време станъ гладъ голѣмъ по всичкы-тъ
 земѣхъ: И ни при еднъ отъ тѣхъ не бы
 проведенъ Іліѣ, тѣкмо въ Сарептѣ Си-
 27 донскъ при еднѣхъ вдовицъ женѣ. И мно-
 зина прокаженни имаше во врѣме-то на
 Елисеѣ пророка въ Израиль; и никой
 отъ тѣхъ не бы очитенъ тѣкмо Нееманъ
 28 Сиріянинъ-тъ. Това като чухъ тѣзи кои-
 то бѣхъ въ съборище-то, всички ся ис-
 29 пълнихъ съ ярость, И станяхъ та го
 искарахъ вѣнъ изъ градъ-тъ, и заведохъ
 го при край-тъ на рѣтъ-тъ на който градъ-
 30 тѣ имъ бѣше съграденъ, за да го ниари-
 няхъ. Но чѣтой минъ изъ помежду имъ,
 и отиваше си.
 31 И слѣзе въ Капернаумъ, градъ Гали-
 лейскій; и поучаваше ги въ ежбботны-
 32 тѣ дни. И удивявахъ ся на учение-то му;
 „защото негово-то слово бѣше съ власть.
 33 И въ съборище-то имаше единъ чело-
 вѣкъ, който имаше духъ на нечистъ бѣсъ,
 34 и изывка съ гласъ голѣмъ, И казуваше:
 Остави, що имашъ ты съ насъ, Іисусе

Назарянине? Дошелъ си да ны погубишь
 ли? „Знаѣхъ ты кой си, „Святый Божій.
 35 И запрѣти му Іисусъ и рече: Млъкни и
 излѣзь изъ него. И бѣе-тъ го трѣшнъ
 на ерѣдѣ, и излѣзе изъ него, безъ да го
 36 поврѣди никакъ. И смаяхъ ся всички, и
 разговаряхъ ся помежду си и думахъ:
 „Що е това слово, че той съ власть и си-
 лъ повелѣва на нечисты-тъ духове, и из-
 37 лѣзватъ? И разнесе ся слухъ за него по
 всички-тъ околыи мѣста.
 38 И като станъ отъ съборище-то влѣзе
 въ домъ-тъ Симоновъ: и тѣхъ-тъ Симо-
 новъ бѣше ѣх хванъла огниа, и молихъ
 39 го за неѣхъ. И той застанъ надъ неѣхъ и
 запрѣти на огницъ-тъ, и остави ѣх; и
 тозъ часъ станъ та и слугувахъ имъ.
 40 И когато залѣзуваше слѣнце-то, всич-
 кы които имяхъ болнавы отъ всякакви
 болести, доведохъ ги при него; а той ка-
 то възложи рѣцѣ на всякого едного отъ
 41 тѣхъ, исцѣли ги. Отъ мнозина още и бѣ-
 сове „исхождахъ съ крѣстѣхъ, и казувахъ:
 Ты си Христосъ, Сынъ Божій. И „запрѣ-
 щаваше имъ и ги не оставяше да говорятъ,
 понеже го познавахъ че е Христосъ.
 42 И като станъ день, излѣзе и отиде
 въ пусто мѣсто; и народъ-тъ го дирѣше,
 и доидохъ при него; и задръжавыхъ го
 43 да си не иде отъ тѣхъ. А той имъ рече:
 Че и въ други-тъ градове трѣба да бла-
 говѣстѣхъ царство-то Божіе; понеже на
 44 това съмъ проведенъ. „И проповѣдуваше
 въ съборища-та Галилейскы.

ГЛАВА 5.

1 А веднѣжъ „когато народъ-тъ го прити-
 скаше да слуша слово-то Божіе, той стое-
 2 ше при езеро-то Геннисаретско; И видѣ
 двѣ ладіи че стоехъ по край езеро-то;
 а рыба-ри-тъ бѣхъ излѣзли изъ тѣхъ та
 3 испирахъ мрѣжы-тъ си. И като влѣзе въ
 еднѣхъ отъ ладіѣ-тъ, която бѣше Симонова,
 помоли го да ѣх отдалечи малко отъ зе-
 4 мѣхъ-тъ; и еднѣхъ та поучаваше народъ-тъ
 отъ ладіѣ-тъ. И шомъ прѣстанъ отъ да
 5 говори, рече Симону: „Оттегли ладіѣ-тъ
 въ дълбочинъ-тъ, и хвърлѣте мрѣжы-тъ
 6 си да уловите рыби. А Симонъ отговори
 и рече му: Учителю, цѣлъ ношъ смы ся
 трудили и не уловихмы нищо; но по твоѣхъ-
 7 тѣхъ рѣчь ще хвърлѣхъ мрѣжы-тъ. И това
 като сторихъ, уловихъ много множество
 8 рыбы. щото ся прожѣнуваше мрѣжа-та
 9 имъ. И кивнѣхъ на дружина-та си които
 бѣхъ въ другъ-тъ ладіѣхъ, да дойдѣтъ да

н Мат. 2; 23. 13; 54. Мар. 6; 1.

о Дѣян. 13; 14. 17; 2.

п Пса 61; 1.

р Псах. 45; 2. Мат. 13; 54.

с Мар. 6; 2. Гл. 2; 47.

с Іоан. 6; 42.

т Мат. 4; 13. 11; 23.

у Мат. 13; 54. Мар. 6; 1.

ф Мат. 13; 57. Мар. 6; 4.

Іоан. 4; 41.

х 3 Мат. 17; 9. 18; 1. Іак.

5; 17.

и 4 Мат. 5; 14.

к Іоан. 8; 59. 10; 39.

ш Мат. 4; 13. Мар. 1; 21.

ш Мат. 7; 28. 29. Тит. 2; 15.

н Мар. 1; 23.

о Ст. 41.

п Псах. 16; 10. Дан. 9; 24.

Гл. 1; 35.

р Мат. 8; 14. Мар. 1; 29.

с Мат. 8; 16. Мар. 1; 32.

ш Мар. 1; 34. 3; 11.

ж Мар. 1; 25. 34. Ст. 34, 35.

ж Мар. 1; 35.

а Мар. 1; 39.

—

а Мат. 4; 18. Мар. 1; 18.

б Іоан. 21; 6.